

[Kjeld Olesen.]

det forslag, som ellers var pustet op til at blive den store åbenbaring i den økonomiske politik. Det eneste, jeg gerne vil påpege i forbindelse med venstres forslag, er, at her går det samme princip igen. Man kommer med forslag om, at 3 mia kr. skal bespares. Man kommer dernæst — og det kæder man sammen med det — med forslaget om i 1974 at infryse 3 dyrtidsportioner, og så siger man, at det ikke kommer til at gå ud over de pågældende lønmodtagere, for det er kædet sammen med skattelettelser.

Hvis man vil se, hvad det er for et spareforslag, venstre er kommet med, så har jeg det her, og jeg kunne på samme måde læse op — jeg kan i øvrigt finde gengangere fra det konservative forslag — gå igennem og finde det ene punkt efter det andet, hvor besparelserne er noget, der rammer lønmodtagerne.

Økonomiministeren påpegede, hvad der er meget vigtigt, at over for de lønmodtagere, hvor venstre finder, der er kompensation gennem skattelettelserne, er det nu blevet fastslået af økonomiministeren, at der kun er tale om delvis kompensation. Men det, man gør med venstres forslag, er altså, at man siger til lønmodtagerne: vi beder jer om at yde det offer i den økonomiske politik, der hedder, at vi infryser 3 dyrtidsportioner. Dernæst siger man i forslaget: men der kommer så skattelettelser. Og så kan man spørge: ja men er det ikke i orden? Nej, for hvis man går disse spareforanstaltninger igennem, viser det sig altså, at disse skattelettelser i stor udstrækning opvejes af besparelser, der kommer til at gå ud over de pågældende lønmodtagere.

Jeg vil gerne give en kompliment til hr. Poul Hartling for hans litterære indsigt; det var med interesse, jeg lyttede til citater fra en kendt bog. Der var også andre ting, jeg lyttede med interesse til i hr. Poul Hartlings indlæg. Jeg lagde mærke til, at hr. Poul Hartling sagde, at mennesket — jeg tror, det er direkte citat — trives bedst i mindre enheder. Man kunne have lyst til at sige, at der vel må være tale om en stærkt udviklet trivsel i denne tid i partiet venstre.

Men i øvrigt vil jeg sige tak for bemærkningerne. Jeg vil sige, at de tanker, der var fremme omkring trivsel, omkring miljø,

omkring forurening, omkring det nære samfund, omkring selvbestemmelsen, medbestemmelsen, at alt det er tanker, jeg mener vi ganske simpelt skal tage op, eller rettere: jeg er glad for, at der nu synes at være lejlighed til, at vi virkelig får taget dem op. Jeg er glad for, at det fælles for dette her er, at man tager udgangspunkt i den enkeltes situation. Og hvis hr. Poul Hartling læser socialdemokratiets principprogram, som det blev vedtaget i 1961, og ser, hvad vi i øvrigt har vedtaget ved efterfølgende lejligheder, vil han dér genkende en lang række for ikke at sige faktisk alle de punkter, der her blev rejst.

Så er spørgsmålet om løsningen af dem, og her er jeg enig med statsministeren i, at man naturligvis må finde en balance i tingene. Vigtigst er det, at ord ikke er nok. Jeg må være så ubeskedent at gøre opmærksom på, at der altså skulle denne regering til for at få en miljøminister, at der skulle denne regering til, for at vi fik hele den fysiske planlægning organiseret, som vi ser det, altså ting, der er forudsætningen for, at man kan løse opgaver af den art, som hr. Poul Hartling var inde på.

Men så vil jeg også godt sige en ting til til de tanker, der var fremme, jeg tror, hr. Poul Hartling selv for øvrigt var lidt inde på det. Det kan godt være, at små enheder ikke er så rentable som stordriften: det var noget i den retning, hr. Poul Hartling sagde. Det fortæller os altså, at der er penge i dette her, at det er noget, der koster. Vi ved under alle omstændigheder, at en effektiv indsats imod forurening koster. Vi ved også, at når det drejer sig om at sætte ind mod os i storbyen og andre ting, som kan være opgaver, vi må køre videre med, betyder det øgede udgifter til den kollektive trafik. Det koster altså penge, og her mangler jeg igen den tilføjelse til de bemærkninger, hr. Poul Hartling kom med, at der altså også er den side af problemet. Og det er så meget mere bemærkelsesværdigt, som det kom forholdsvis få minutter efter, at hr. Poul Hartling var fremme med sine tanker om denne lidt for besnærende tanke om besparelser og skattelettelser.

Så vil jeg gøre en enkelt bemærkning til det problem, flere har været inde på, nemlig at placere socialdemokratiet det ene sted og